

Bland kattungar och sopor

– historien om ett infångningsprojekt

Viking på
vift

Katter med
klös

Bland kattungar och sopor

Platsen var full av sopor och stanken obeskrivlig. Mitt bland alla soporna levde katterna och där födde de också sina ungar vilket gjorde arbetet med infångningen extra komplicerat. Trots miljön var katterna välnärda och relativt friska och utan skador.

Tv. En av matstationerna på tomten. Th. Åtelkameran är ett ovärderligt hjälpmedel när man ska fånga katt. Med hjälp av den kan man kartlägga katterna på platsen, inte minst dem som annars sällan visar sig på dagtid.

Kattungar i mängd och en outhärdlig stank av sopor mötte Kattstallets infångargrupp när de ryckte ut för att rädda ett stort antal katter som blivit kvarlämnade i ett dödsbo.

I våras kom larmet. En äldre herre, boende i norra Stockholm, hade avlidit och efterlämnat ett antal katter på tomten som måste omhändertas.

Kattstallets då ganska nyinrättade infångargrupp fick uppdraget. Vi åkte dit och rekade, fotade och kartlade vilka katter vi kunde se på platsen. Vi pratade också med grannarna för att identifiera vilka katter som annars bodde i området, så vi inte skulle ta fel.

Till saken hör att tomten var full av bråte. Mannen hade varit en så kallad samlare. Han hade åkt till återvinningscentralen med ett lass, men kom hem med två. Bland allt bråte levde katterna, så det var inte alldeles lätt att få syn på dem.

Katterna hade blivit omhändertagna av mannen. De hade blivit matade och dräktiga kattmammor hade han tagit in i huset, där de fick föda i hans badrum.

Vi träffade mannens dotter och en ung kille som röjde på tomten då och då. Enligt upp uppgift skulle det finnas ungefär 12-14 katter. Vi såg fler.

Trägen vinner

Hur gick vi tillväga? Vi upprättade två matstationer på tomten och började mata in katterna i origgade fällor, vi ställde dit åtelkameror för att bättre se vilka katter som dök upp. Vi använde tunnor där vi förvarade all kattmat. En av oss åkte i ur och skur och matade katterna på vardagarna. På helgerna försökte vi fånga in.

Våra dilemman handlade om att inte få in dräktiga honor eller honor som fött ungar. Därför har vi varit mycket noga med att alltid titta på honans mage innan vi åkte därifrån, ifall eventuellt synliga tuttar kunde konstateras. Eftersom projektet pågått under våren och sommaren var risken stor för dräktiga honor och ungar. Då använde vi snöre till fällorna, för att utlösa dem manuellt.

Vårt andra dilemma var alla sopor. Det luktade, eller rättare sagt, det stank. Ruttna hushållssopor låg i drivor och flugorna frodades. På grund av all bråte var det dessutom svårt att se katterna och var de kunde hålla till. Mitt bland all bråte fanns även risken att det låg kattungar och de kunde vi i så fall heller inte komma nära. Platsen var alltså svår.

På vardagar och helger har vi i infångargruppen diskuterat strategier, gjort scheman för övervakning av fällor och kämpat på. Ju färre katter som fanns kvar, desto svårare blev det.

Till slut hade vi bara två synliga kvar. Mami och Mr Grey. Var Mami dräktig? Hade hon inte lite rund mage? Hade hon fött – hon kom ju inte på ett par dagar? Skall vi testa? Mr. Grey, var håller han hus egentligen? Han kommer ju bara en gång i veckan och käkar. Skall vi rigga fällorna och åka därifrån och lita på att kameran talar om när fällan gått igen? Hur misstänksamma är de egentligen?

Det var svårt på slutet. Många gånger som någon åkte dit och riggade och fick åka hem tomhänt igen. Energin sinar, men enträgen vinner!

En chans till ett bättre liv

Det här är ett typexempel på när det går överstyr. När en person som antagligen är en stor djurvän, matar och

ser om de katter han har, men som inte låter kastrera dem. Då blir det fler. Det vet vi. Här var en hel koloni. Sammanlagt fick vi in 26, hur många fler hade det varit nu under hösten om vi inte fått in dem?

Vi i infångargruppen får se en del misär. Människor som behandlar djur illa, människor som vill väl, men inte förstår bättre, människor som låter katter föröka sig obehindrat och ja, allt möjligt, i alla möjliga miljöer och situationer. För oss handlar detta om

att ge katterna en chans till ett bättre liv. Att hantera människorna runt omkring kan vara tröttsamt många gånger, men vi fokuserar bara på katterna. Att få möjligheten, ja, det är en ynnest, att rädda så många, värmer hela hjärtat. Att få göra det tillsammans med världens bästa och engagerade gäng är underbart. Det ger kraft att fortsätta lägga så mycket tid, helt ideellt och utan ett öres ersättning, på att hjälpa fler.

Annie Mohl

Fine, slitne och oberäknelige Mr Grey, den siste (tror vi).

Med hjälp av rejäla mängder god mat lockas Mr Grey sakta (mycket sakta) men säkert in i fällan.

Det bästa för katten

Arbetet på Kattstallet befinner sig i ständig utveckling och ibland kan det vara nyttigt med influenser utifrån för att se den egna verksamheten med nya ögon. Kattstallets verksamhetschef har en tillbringat en hel del tid hos sina kollegor på Gotlands katthem och fått nya perspektiv på arbetet på hemmaplan.

Kattstallet har sedan ett par år tillbaka ett gott samarbete med Gotlands katthem och jag har under hösten tillbringat en hel del tid hos dem. Det roliga med att besöka andra är att man lär sig mycket om den egna verksamheten och att man ifrågasätter invanda sätt att tänka om hur man arbetar. Strukturen och bemanningen ser ganska lika ut mellan våra organisationer men vi arbetar på helt olika sätt. Det intressanta med likheterna som skapar så många olikheter är att båda arbetar med kattens bästa i fokus hela tiden.

Just olikheterna har fått mig att fundera kring hur vi på Kattstallet arbetar med vad som är "kattens bästa" och framförallt – hur gör vi det?

Hälsan framför allt

Alla katter som kommer till Kattstallet veterinärundersöks inom en vecka och vi tar då reda på om vi behöver följa upp något med katten, exempelvis om den behöver fixa sina tänder eller om den måste kastreras osv. Innan

veterinärundersökningen vet vi ofta inte ens vilket kön katten har eller hur gammal den är. Vi vill sedan så snabbt som möjligt åtgärda katten, vilket gör att vi ibland utsätter den för en ganska jobbig period med veterinärundersökningar, operationer och medicinering som dessutom sker i en ny miljö. Vi har valt att medvetet göra allt så intensivt som möjligt i början för att katten sedan ska kunna få komma ut på en avdelning där den kan komma till ro och då vara helt klar för att hitta ett nytt hem så snart som möjligt. Vi anser att ett eget hem alltid är det bästa för katten, hos oss ska den bara vara tillfälligt.

Vi får in många katter som är utefödda och rädda för människor och vi behöver då också arbeta medvetet med att vänja katterna vid människor och att träna dem till att bli hanterbara i vanliga hem. Vi gör detta dagligen, ofta ganska omedvetet eftersom vår lokal är inredd och utformad för att detta ska ske helt naturligt.

De riktigt rädda katterna måste känna sig trygga för att undvika att stressas, något som annars skulle kunna få konsekvenser för deras hälsa. Arbetet med socialisering är något vi brinner för och vi jobbar medvetet med att testa nya metoder och utvärdera insatser för att vi hela tiden ska bli bättre och bättre. Vår ordförande Lotta Hell håller exempelvis nu på med ett matsocialiseringsprojekt för att utvärdera om detta är något vi kan implementera i de dagliga rutinerna på sikt.

Ett hem till varje katt!

Kattstallets motto är "Ett hem till varje katt". Vi utgår ifrån att alla katter bara är hos oss tillfälligt, i väntan på ett eget hem. Ibland får vi in katter som är svåra att omplacera, t ex på grund av att de är mycket gamla, behöver särskild omvårdnad eller liknande. Vi försöker då placera dem i långtidsjourhem. Vi undviker att låta katterna bo på Kattstallet (även om katten Grizzly fn. är ett undantag). Vi vill ju hjälpa

Katternas hälsa har högsta prioritet. Lilla Fenja kommer från en kattsamlare och led av en otäck ögoninfektion.

Foto: Careen True

så många katter som möjligt och då är platserna viktiga för oss eftersom en katt som sitter permanent tar plats från en katt som behöver hjälp.

Ibland behöver man vara lite kreativ vid omlaceringen, för målsättningen är alltid att katten ska hamna i ett hem som är rätt för just den katten. Det här kan ibland skapa lite diskussioner när folk kommer och vill ha en viss katt och vi inte tror att just det hemmet har rätt förutsättningar för den katt som de vill ha.

Vi vill alltid träffa den som ska adoptera på ett särskilt intressebesök, för att på så vis få fram vilka kandidater som skulle passa bäst i just det hemmet. Ofta nog har adoptanten en bild av vilken sorts katt de är ute efter och minst lika ofta visar det sig efter lite diskussioner att det nog egentligen är bättre med en helt annan typ av katt eller kanske till och med två katter.

Tid för utvecklingsarbete

För oss är det viktigt att vi är väl organiserade och har tydliga rutiner och en struktur i verksamheten eftersom vi är sårbara då vi ofta är för få personal och volontärer. De katter som vi har tagit in ska vi ta väl hand om och det är inte bra om saker hamnar mellan stolarna för att man missat i kommunikationen eller för att man inte vet vad som behöver göras. Vi har fortfarande en del förbättringsområden här och jobbar kontinuerligt på att bli bättre och bättre på allt vi gör. Just samarbetet med Gotland har gett en hel del idéer och tankar på alternativa lösningar som man kanske inte kommit på själv utan influenser från andra. Tyvärr handlar det nästan alltid om att vi har för lite bemanning och inte hinner med det utvecklingsarbete som vi skulle vilja fokusera mer på.

Ett steg i rätt riktning för att öka bemanningen är att vi under hösten introducerat ett nytt koncept för rekrytering och introduktion av nya volontärer. Hittills har det fallit väl ut och vi hoppas att det även ska ge långsiktiga positiva effekter som kommer att återspegla sig i flera olika delar av Kattstallets verksamhet.

Careen True, verksamhetschef

Gotlands katthem. Lika men ändå olika. Foto: Careen True.

Bli volontär!

Kom till Kattstallet på informationsmöte så berättar vi om vår verksamhet och hur du kan engagera dig för att fler katter ska få komma in i värmen. Vi bjuder på fika, visar ett bildspel och berättar om olika sätt att engagera dig för katterna. Du får gå på guidad tur i lokalerna och träffa katterna. Mötet startar 18:00 och beräknas ta två timmar. När du varit på ett informationsmöte väljer du vilken typ av ideellt arbete du vill göra för katterna.

Läs mer på vår hemsida:

<http://www.kattstallet.se/kattstallet/volontaer/>

Foto: Jonas Herjebj.

Viking på vift

Från att ha varit en skyggis som helst hängde uppe på ett ventilationsrör blev Viking en kelgris och allas favorit men när han flyttade till sitt nya hem blev frihetslängtan för stor och Viking gick på rymmen.

Viking var en av de sista katterna som kom ifrån en kattsamlare som hade alldeles för många katter. En stor del av 2016 ägnade vi åt att fånga in och ta hand om katterna från samlaren men Viking och Ellen var svåra att få tag i och de kom in först i januari 2017.

Varför just de två var svärfångade hänger nog samman med att bägge är väldigt smarta och visade sig vara duktiga på att hålla sig undan, de var väldigt skygga och de visade sig även vara väldigt envisa. Viking tillbringade sin första tid på ett av våra ventilationsrör, hur han kom upp och ner är för oss fortfarande en gåta. Vi beslutade oss till sist att det håller ju inte att han hänger i ventilationen om dagarna (även om han hade krafsat hål i isoleringen och nog hade det ganska mysigt däruppe), vi beslöt oss för att han fick byta avdelning.

Forcerade kattluckan

På den nya avdelningen blev han ganska snart bekväm med de andra katterna, han hittade nya kompisar och med lite tid var inte vi heller så läskiga. Ett ganska intensivt arbete påbörjades med att arbeta med honom och han

bestämde sig en vacker dag för att han nog skulle testa att stryka sig emot benen på den personen som kom in med maten. Därefter gick det fort, Viking blev gosig över en dag. Han blev på en vecka bekväm med att bli lyft och han älskade att komma upp i knät och buffa i ansiktet. Alla vi som arbetat med honom var kära! Till sist blev det då dags för Viking att få ett eget hem och vi valde ett som vi trodde skulle passa honom och som även skulle kunna hantera hans kroniska problem med trånga tårkanaler, vilket innebär att de behöver tvättas regelbundet.

Viking tyckte dock inte att han var redo och efter något dygn forcerade han den lästa kattluckan och rymde ut. Vår infångargrupp blev direkt inkopplade och området lappades, ID-hundar kallades in och sökandet efter Viking var intensivt. Efter fyra månader började nog hoppet hos de flesta av oss att vika och vi trodde nog att det var det sista vi sett av vår lilla Viking. Men, vi hade fel! Ett par hade lokaliserat honom ett par kilometer från platsen han rymde ifrån och de hade börjat mata honom, vilket gjorde att han höll sig i området. En av våra mest

rutinerade infångare åkte dit direkt när vi identifierat bilderna och fångade in honom. Lyckan var total!

På Vikings villkor

Viking fick komma tillbaka till Kattstallet. Första dagarna var han lite sur över att ha blivit av med sin frihet igen men det gick över så snart han kom tillbaka till sin avdelning. Under de sex månader han varit borta hade däremot flera av hans gamla kompisar flyttat och en ny hierarki hade infunnit sig i rummet. Viking är inte den som är den utan visade snabbt damerna som trodde att de styrde rummet att det faktiskt var hans rum och att det som skedde i rummet skedde på hans villkor, framförallt var det han som skulle ha mat först och om någon försökte runda honom knuffade han vänligt men väldigt bestämt undan dem.

Nu har Viking fått flytta igen. Han har nu ett hem hos en kvinna som vi vet kommer att se till att Viking nog blir en av de mest bortskämda katterna i Sverige. Han kommer att få den trygghet, kärlek och omsorg som vi vet att han förtjänar. Han har inte varit där så länge än och de rapporter vi har fått tyder på att han inte visat tecken på att rymma, däremot spinner han väldigt högt! Vi vet att han är klok och envis och han visade ju tydligt att det första hemmet inte passade honom, så det känns otroligt bra nu när han verkar ha hamnat helt rätt. Vi önskar honom ALL lycka till!

Careen True

En hälsning från Hebbe

Hej!

Nedan följer en liten hälsning från mig och Hebbe :) Idag har vår älskade Hebbe varit hos oss i ett år vilket ska firas stort. Han har gjort enorma framsteg under det här året. När han flyttade in hos oss var han en liten, strävpälsig och otroligt rädd katt. Han var rädd för allt och gömde sig under sängen varje gång något skrämde honom. Med mycket tålamod och kärlek har han nu blivit av med nästan alla sina rädslor och han har till och med blivit bekväm när det kommer gäster och låter sig klappas. Och pälsen är så väldigt len och glansig nu och han har blivit mycket större.

Hebbe var en katt som gärna lät sig klappas redan när jag besökte honom på Kattstallet men han blir mer och mer gosig för varje dag som går. Varje natt sover han i sängen på sin plats bredvid mig och under natten så håller jag antingen om honom eller så ligger han på min mage och spinner. Han gosar gärna med sin pappa också och vill alltid ligga i hans knä när han kommer hem från jobbet.

Hebbe är en väldigt aktiv katt som leker både själv och med oss, hans favorit "leksaker" är mattan i vardagsrummet men han har även en stor samling av leksaker som han förvarar tryggt under vår säng. När vi leker tillsammans jagar han mig och slår med sin tass på mina fötter så att jag inte kan gå. Jag är så glad att jag valde Hebbe. Redan när jag såg bilden på den ledsna katten med en handduk på huvudet på er hemsida så visste jag att jag hittat rätt katt för mig. Tack för att ni förde mig samman med Hebbe och för allt det fina jobbet ni gör.

Simona och Hebbe

Hebbe var ca åtta år när han kom till Kattstallet. Illa tilltufsad, hungrig och mager hade han gått hemlös i ett område i två år. Flera boende hade sett honom leta mat. Han var okastrerad och hade en skada orsakad av något trauma som slagit ut tänder och gett honom en förändring i ögat. Hebbe tillbringade tio veckor på Kattstallet innan han flyttade till sitt nya hem.

Katter med klös

Tyget på soffan hänger i trasor, mattan i vardagsrummet börjar få kala fläckar och soffbordet har märkliga repor på kanten. Det är lika bra att konstatera faktum – det går inte att stoppa en katt från att klösa men det går (oftast) att styra var katten klöser.

Att klösa är naturligt och nödvändigt för katten. Klösandet har flera olika syften förutom att förnya klorna. Det ger muskelträning, det hjälper till att hålla ryggen stark och flexibel och det hjälper katten att slappna av. När katten klöser gör den samtidigt en doftmarkering från små körtlar som finns mellan tårna. Katter klöser ofta på samma ställe och det blir både en visuell signal och en doftsignal till andra katter.

Kattens klor växer oavbrutet och behöver regelbunden skötsel. Spetsens slitna ytterlager måste tas bort så att det nya, vassa underliggande lagret kommer fram. Det naturliga sättet för katten att göra detta är genom att klösa, t ex på en trädstam.

Kattens klor är vassa som rakblad. De består av kerotin, som innehåller ett hårt protein, och växer från det yttre klobenet. Tåbenet är fäst med elastiska ligament som håller klon in i viloläge och som fälls tillbaka när klon skjuts fram.

Klorna används bland annat till försvar, till att fånga byten, till att klättra med och till pälsvård. Att operera bort kattens klor för att hindra den att klösa på möblerna är vanligt i bl. a. USA men det kan liknas vid att amputera den yttersta leden av ett mänskligt finger. I Sverige är det, tack och lov, förbjudet i lag.

Att klippa eller inte klippa...

En del innekatter kan hålla klorna fina genom att klösa på klösmöbler men det räcker inte för alla. Om klorna blir för långa så kan de växa in i trampdynan, vilket är smärtsamt och kan orsaka infektioner. Om katten har för långa klor kan den också fastna i något så att klon skadas eller lossnar.

Äldre katter är inte lika aktiva och därför slits inte klorna lika mycket. Klorna blir också skörare eller så kan de bli längre och grövre. Ha därför koll på den äldre kattens klor.

Träna katten på att få klorna klippa. Om du har möjlighet så börja re-

dan när katten är liten och träna den på att du håller i tassarna och ”klämmer fram” klorna. Det går också att lära äldre katter. Gör det till en mysig ritual med mycket gos och gärna med en godbit som belöning. Passa på när katten är avslappad och inställd på kel så går det lättare. Till att börja med får du kanske nöja dig med att klippa en eller två klor i taget.

Om din katt vistas utomhus så ska du inte klippa klorna. Katten behöver klorna för att kunna försvara sig och för att klättra så att den kan komma undan om den blir angripen.

Klösmöbler eller klösta möbler

Att klösa är en viktig del av kattens liv. Det går inte att hindra en katt från att klösa men det går att hindra den från att klösa på soffan. Svaret heter klösmöbler och helst ska man ha många.

Det finns många olika typer av klösmöbler, från små pelare och mattor som inte tar någon plats till stora ståtliga ”träd” som även fungerar som lek- och viloplats för katten. Innan du köper en klösmöbel – titta på hur just din katt tycker om att klösa. De flesta katter tycker om att stå upp och klösa och för att katten ska använda en klösmöbel är det ofta viktigt att den är tillräckligt hög så att katten verkligen kan sträcka ut ryggen när den klöser. Vissa katter tycker om att klösa horisontalt, gärna på den finaste mattan. Då kan det vara bättre att skaffa en klösmatta eller en plan klösmöbel. Kattägare som vill gardera sig skaffar en av varje typ – minst.

Göm inte undan klösmöblerna. Tänk istället på att placera dem stra-

Klösträden på Kattstallet får tåla en hel del stryk men de flesta av oss har kanske inte 15 katter hemma i vardagsrummet som tur är. Foto: Jonas Herjeby.

En volontärs berättelse

Kärleken till katterna och viljan att hjälpa dem att få ett nytt, bättre liv förenar volontärerna på Kattstallet men ibland kan mötet med Kattstallet och volontärbetet där få nästan lika stor betydelse för volontärens eget liv som det har för katterna – så var det för Viktoria.

För två år sedan hända det som inte fick hända – jag gick in i väggen. Från att ha klarat av svårigheter och sorg i olika skeden i livet, till att kännas mig ostopppbar, så tyckte någon där uppe att: ”Nej, det är dags att du börjar om!”. Kroppen orkade inte mer, hjärnan orkade inte, själen sa ifrån. Vem är jag? Vad vill jag? Vad är meningen med allt? Stora frågor men det var bara att böra någonstans, för jag visste att jag bara hade två val; kasta in handduken eller hitta mig själv.

Med hjälp av hypnosterapi, healing och träning skaffade jag mig verktygen för att bygga upp mig själv på nytt. Ett av dessa var att lyssna och lita på min intuition, som nu blev min kompass. Den ledde mig även till Kattstallet.

Efter allt jobb med mig själv så kände jag fortfarande att det var något som saknades. En katt. Under hela min uppväxt hade jag haft katt. I samma veva som allt annat hände var vi tvungna att avliva vår käraste familjemedlem, 18 år gammal. I 18 år fanns han där, i vått och torrt. Min bästa medicin. Min bästa vän.

Ett inre lugn

Pälsabstinenen började ta över. Dagligen satt jag och tittade på kattannonser på Blocket. Hittade många vackra missar men inget och ingen kändes rätt. Jag var ute efter en katt men ändå inte. Ville hjälpa men behövde samtidigt päls i mitt liv. Mina tankar gick inte ihop. Hela min kropp skrek efter katt!

Efter några veckor hamnade jag på Kattstallets hemsida, började läsa om att vara volontär och att det bl.a. fanns

Ritva, Ragge och Runa föddes på Kattstallet av mamma Rosalita. Ett av deras syskon klarade sig tragiskt nog inte.

ett café. Frågade min mamma om vi skulle gå dit en kväll efter jobbet, bara så att jag kunde få se katterna och ta en fika.

En torsdagseftermiddag hann vi dit lagom innan stängning. Tog en fika och satte oss ner. Vilket lugn som in-fanns sig, i oss båda! Vilka fina katter! Ville ta hem varenda en så klart. Ville inte gå därifrån, kände mig så hemma.

Ingen dag är den andra lik

I dag är jag ansvarsvolontär. Ansvarsvolontärer är precis vad det låter som – en volontär som har ansvar för arbetspassen. Det är vi som öppnar respektive stänger på helgerna. Vi matar katterna och ger medicin och behandling till dem som behöver vård, och fördelar arbetet bland volontärerna som skrivit upp sig på passet. Vi finns där som stöd och självklart hjälper vi till där det behövs.

Ingen dag är den andra lik på Kattstallet. En dag i somras när jag kom på morgonen för att göra mitt AV-pass så påbörjade jag matningen som vanligt. När jag kom till ”Barnkammaren” såg jag en stor blodpöl mitt på golvet och några små pälskorvar som stack fram bakom en handduk. (Vi täcker ofta bänkarna i kattrummen med handdukar så att stressade katter kan få lugn och ro.) Jag gick försiktigt in och såg mammakatt trycka i ett hörn. Hon såg trött ut men var på sin vakt. Jag ville se om de nyfödda bebisarna mådde bra och räkna dem. När jag kom närmare såg jag några av dem ligga i en liten katthög och gny. En liten var ensam och försökte få kontakt med sin

mamma. Sedan kom skrällen när jag såg en kattunge som fortfarande hade fosterhinnan kvar. Skulle jag verkligen klara av att ta upp den? En liten katt som kommit till världen men som inte fått chansen att leva. Jag kontaktade en kollega och berättade vad som hänt. Hon ledde mig igenom allt – berättade vad jag skulle göra med den lilla kroppen och gav mig extra styrka genom det hela. Idag har alla de andra syskonen i kullen fått nya hem.

Katter med en historia

Vi älskar kattungar men många av oss älskar de lite äldre katterna, de som varit med om både det ena och det andra. De som har en historia bakom sig. De tilltufsade som inte låter en närma sig i första taget, utan som väljer ut någon som de vågar lita på och låter sig klappas. Det är mat för själen att se dessa missar våga lita på oss tvåbenta igen. När man ser lyckan hos en volontär som fått närma sig en skygg katt – det är det bästa. Att ge och ta blir så tydligt då.

Kanske låter det dramatiskt men helt plötsligt fick mitt liv en mening. Alltid hade jag sökt efter en ”hobby” eller något vettigt att göra med min tid, något som gav något. Att hjälpa katterna hjälper inte bara katterna utan även mig själv och jag kan tänka mig att många av våra volontärer känner på samma sätt. Alla har sin anledning till varför de sökt sig till Kattstallet men vår gemensamma nämnare är katterna. Vi vill alla underlätta deras resa till ett eget hem.

Viktoria Varga, ansvarsvolontär

Bli månadsgivare!

Genom att bli månadsgivare bidrar du till Kattstallets ekonomiska trygghet och gör det möjligt för oss att arbeta långsiktigt.

För så lite som 50 kronor i månaden kan du hjälpa katterna på Kattstallet till ett nytt liv. Ditt bidrag bekostar bland annat mat, sand och veterinärvård. Du väljer själv hur länge du vill vara givare och kan avsluta ditt engagemang när du vill.

Som månadsgivare skänker du ett fast belopp varje månad, lägst 50 kr. Du får våra nyhetsbrev och inbjudan till alla våra evenemang.

Burfadder

Som Burfadder sponsrar du en hel bur/del av avdelning för upp till fyra katter med ett bidrag på minst 900 kr per månad. Du får ditt namn inramat utanför den avdelning du sponsrar. Du får också en fin bok som tack.

Det är du som ger oss möjlighet att fortsätta!

Ja tack, jag vill bli månadsgivare/burfadder:

- 500 kr 400 kr 300 kr 200 kr 100 kr 50 kr
 Annat belopp (minst 50 kr).....kr/månad
 Jag vill bli medlem, 260 kr/år Jag vill bli familjemedlem, 360 kr/år
 Jag vill bli ständig medlem, 2 600 kr

Namn.....

Adress.....

Postnr.....

Postort.....

Telefon.....

E-post.....

Personnummer (ange vid Autogiro).....

Skicka mig inbetalningsblanketter (ej Autogiro)

Dragningen görs från mitt konto (välj ett av följande):

Bankkonto (inkl. clearingnummer).....

Bankens namn.....

Personkonto (10 siffror).....

Ort och datum.....

Namnteckning.....

Allmänna villkor för Autogiro

Medgivande till betalning via Autogiro

Jag, nedan benämnd betalaren, medger att uttag får göras från mitt angivna bankkonto på begäran av angivnen betalningsmottagare för betalning via Autogiro. Kontoförande bank är inte skyldig att pröva behörigheten av eller meddela betalaren i förväg om begärda uttag. Uttag belastas betalarens konto enligt kontoförande banks regler. Meddelande om uttag får betalaren från kontoförande bank. Medgivandet kan på betalarens begäran överflyttas till annat konto i kontoförande bank eller till konto i annan bank.

För uttag gäller dessutom följande

Godkännande/information i förväg

Betalningsmottagaren får begära uttag från betalarens konto på förfalldagen om betalaren senast åtta vardagar före förfalldagen fått meddelande om belopp, förfalldag och betalningssätt, eller om betalaren godkänt uttaget i samband med köp eller beställning av vara eller tjänst.

Täckning måste finnas på kontot

Betalaren ska se till att tillräckligt stort belopp finns på kontot för betalning på förfalldagen. Om kontobehållningen inte räcker för betalning på förfalldagen får betalningsmottagaren göra ytterligare uttagsförsök under de kommande vardagarna*, som får omfatta högst en vecka. Information om antalet uttagsförsök lämnas av betalningsmottagaren.

Stopp av uttag

- Betalaren kan stoppa ett enskilt uttag genom att kontakta betalningsmottagaren senast två vardagar före förfalldagen.
- Betalaren kan stoppa alla uttag avseende medgivandet genom att kontakta banken senast två vardagar före förfalldagen.

Medgivandets giltighetstid, återkallelse

Medgivandet gäller tills vidare. Om betalaren vill återkalla medgivandet gör betalaren det genom att kontakta kontoförande bank eller betalningsmottagaren. Medgivandet upphör senast fem vardagar efter att återkallelsen kommit kontoförande bank eller betalningsmottagaren tillhanda.

Rätten för kontoförande bank och betalningsmottagaren att avsluta anslutningen till Autogiro

Kontoförande bank och betalningsmottagaren har rätt att avsluta anslutningen till Autogiro trettio dagar efter det att kontoförande bank/betalningsmottagaren underrättat betalaren härom. Kontoförande bank och betalningsmottagaren har dock rätt att omedelbart avsluta betalarens anslutning till Autogiro om betalaren vid upprepade tillfällen inte har haft tillräcklig kontobehållning på förfalldagen eller om det konto som medgivandet avser avslutats.

* Med vardag avses inte söndag, annan allmän helgdag, lördag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton.

Skickas till

Kattstallet
Jämtlandsgatan 153A
162 60 Vällinby

Caféspecial våren 2018

Söndag 28 januari kl 13-18 *Viva la Pizza!*

Länge leve pizzan! Härliga pizzor av alla de slag – både matiga och söta.

Söndag 25 februari kl 13-18 *Semlor*

Kattstallets hembakade semlor är någonting alldeles extra – missa dem inte!

Söndag 25 mars kl 13-18 *Afternoon Tea*

Vem kan få nog av nybakade scones, mumsiga snittar och läckra kakor?

Söndag 29 april kl 13-18 *Cookies and buns*

Med inspiration västerifrån frossar vi i härliga bullar och kakor direkt från ugnen!

Söndag 27 maj kl 13-18 *Bakelser och tårter*

I dag firar vi alla mammor lite extra med frestande bakelser och smaskiga tårter!

Obs! Det finns alltid godsaker även för dig som är vegan eller inte tål gluten!

Julmarknad

söndag 26 november kl 13-18

Massor av presenter till både
fyrbenta och tvåbenta vänner

Café • Julloppis • Lotteri
Hembakat • Vårflor • Glögg

Besök oss!

Kattstallet har öppet
för besökare varje dag
kl 13-18

Fika i vårt mysiga café
eller fynda i butik och
loppis!

Adress: Jämtlandsgatan
153B, bredvid Ö&B.

Tunnelbana:

Räcksta eller Vällingby.

Buss 115

www.kattstallet.se

Medlemstidning för
Föreningen Kattstallet,
Jämtlandsgatan 153A,
162 60 Vällingby.
Tel 08-40909410,
www.kattstallet.se, info@kattstallet.se.
Organisationsnr 802411-6066.
Plusgiro 90 02 24-7,
Bankgiro 900-2247,
Swish 1239002247.
Kattstallet har 90-konto och kontrol-
leras av Svensk Insamlingskontroll.

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

Bli månadsgivare och hjälp mig få ett hem!

Kattstallet
Jämtlandsgatan 153A
162 60 Vällingby